

θέμις 1. Θέμις/ἡ ἀρχέγονη δικαιοσύνη, justice/original form of justice, Παρμενίδης 1.28 οὐτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε . . . ἀλλὰ θ έ μ ι ς τε δίκη τε **2.** Θεμιτὸ/ὀρθό, lawful/right in itself Ἐμπεδοκλῆς 9.5 ἢ θ έ μ ι ς <οὐ> καλέουσι, νόμῳ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός. || **θέμις (ἐστί).** Εἶναι θεμιτὸ/ἐπιτρεπτό, it is lawful/permisible, Παρμενίδης 8.32 οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐὼν θ έ μ ι ς εἶναι Ἐμπεδοκλῆς 3.4 ὧν θ έ μ ι ς ἐστὶν ἐφημερίοισιν ἀκούειν Πυθαγόρειοι C 6 (DK 466,9) μηδ' ἐσθίειν ὅσα μὴ θ έ μ ι ς. Πρβλ. Δίκη.

θεόθεν. Ἀπὸ τὸ θεὸ/ἀπὸ τῇ θειότητι, from god/from divinity, Ἐμπεδοκλῆς 115.13 φυγὰς θ ε ό θ ε ν καὶ ἀλήτης.

θεολόγος. Θεολογῶν/ποιητῆς ἢ φιλόσοφος, discoursing on the gods/poet or philosopher, Φιλόλαος 14 μαρτυρέονται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θ ε ο λ ό γ ο ι τε καὶ μάντιες.

θεός (ἀντίθ. ἄνθρωπος, βροτός, θνητός) 1. Ὁ Θεός, god, Ξενοφάνης 1.13 χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θ ε ό ν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις 23 εἷς θ ε ό ς, ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος 38 εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θ ε ό ς μέλι Ἡράκλειτος 67 ὁ θ ε ό ς ἡμέρη εὐφρόνη, χειμῶν θέρος, πόλεμος εἰρήνη, κόρος λιμός 102 τῷ μὲν θ ε ῶ καλὰ πάντα καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ἄνθρωποι δὲ ἅ μὲν ἄδικα ὑπειλήφασιν ἅ δὲ δίκαια. || Διογένης 5.3 αὐτὸ γάρ μοι τοῦτο θ ε ό ς δοκεῖ εἶναι καὶ ἐπὶ πᾶν ἀφῖχθαι καὶ πάντα διατιθέναι καὶ ἐν παντὶ ἐνεῖναι **2.** Οἱ θεοί, gods, Ξενοφάνης 1.24 θ ε ῶ ν δὲ προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθὸν 18 οὗτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θ ε ο ι θνητοῖς ὑπέδειξαν 34 καὶ τὸ μὲν οὖν σαφές οὐτις ἀνὴρ ἶδεν οὐδέ τις ἔσται εἰδὼς ἀμφὶ θ ε ῶ ν καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων Ἡράκλειτος 30 κόσμον τόνδε, τὸν αὐτὸν ἀπάντων, οὔτε τις θ ε ῶ ν οὔτε ἀνθρώπων ἐποίησεν 53 πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι . . . καὶ τοὺς μὲν θ ε ο υ ς ἔδειξε τοὺς δὲ ἀνθρώπους Ἐμπεδοκλῆς 21.12 δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες . . . καί τε θ ε ο ι δολιχαῖωνες 31 πάντα γὰρ ἐξείης πελεμίζετο γυνῖα θ ε ο ι ο 131.4 ἀμφὶ θ ε ῶ ν μακάρων 132 δειλὸς δ', ὧ σκοτόεσσα θ ε ῶ ν πέρι δόξα μέμηλεν 146 ἔνθεν ἀναβλαστοῦσι θ ε ο ι τιμῇσι φέριστοι Ἀλκμαίων 1 περὶ τῶν ἀφα-

